

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Sacrorvm Ritvvm Et Caeremoniarvm

Vinitor, Gerlacus

Coloniae Agrippinae, 1656

XXV. De officio Magistri Caeremoniarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9459

TITVLVS XXV.

De officio Magistri Cereemoniarum.

1. **I**nter omnes ordinis Ecclesiastici ministros quorum diuersitas decorem maximum Ecclesiæ militanti semper attulit, & affert, ad Sanctam Dei cultum augendum, Cleri in Diuinorum officiorum studium iuuandum, nec non populi deuotionem excitandam; Magistri Cereemoniarum multum prodest peritia. Parum enim est leges condere, nisi aliquis constituatur qui sua industria eas exactè studeat obseruare.

2. Quapropter quilibet Ecclesiæ Rector, seu *Cerem. Epis. lib. 1. cap. 6.* Superior, siue Decanus, aut Praepositus, quocumque nomine vocetur quantum in se est, curet diligenter, vt ad huiusmodi officij munus is eligatur, qui ex gremio eiusdem Collegij, si commodè fieri possit, in sacerdotali dignitate constitutus, cæteros vitæ, ac morum grauitate excellens, honestè ac decorè resplendeat, quiuè in ministerio Ecclesiastico, sacrisque actionibus ac ritibus eruditus, summo studio Ecclesiasticæ disciplinæ amantissimus, in omni actione, insigni quadam ratione, eius obseruantiam demonstrat.

3. Similiter habitudine corporis sit conspicuus, omni deformitate carens, & ab omnibus occupationibus externis expeditus, vt vni solo diuino cultui dirigendo religiosè, ritè, decorè, ac pro rei dignitate vacare valeat, acque adeò grauitè & modestè in omnibus se gerat, vt omnibus deuotionem pariat, ipseque ab omnibus commendari mereatur.

4. Is igitur qui huic muneri præficitur, sciat omnia

omnia Ecclesiastica munera ad ipsum spectare, vnde & ipsius partes erunt omnia prospicere, cuncta præuidere, maximè in solemnioribus, vt loco, ac tempore disponantur vniuersa: Altaria videlicet decenter sint ornata. Ecclesia vndique nitida, & bene aptata, sacra supplex ac reliqua necessaria commodè distributa inueniantur.

5. Festis diebus præcipuè officio suo fungatur in Missis & Vesperis solemnibus, & idcirco curet vt hora congrua Celebrans & Ministri sint parati in Sacristia, & ad hoc eos adiuuet, vel saltem ipsum Celebrantem.

6. Ad Missam solemnem Celebrandam dicta in Choro Hora conuenienti, omnibus paratis, indutisque Celebrante & ministris alijs, curet vt ipse Celebrans in Sacristia ponat thuribulo. Tum facta Cruci reuerentia datoque signo egressionis vt via paretur ab ijs ad quos spectat ille manibus iunctis, & solus sequatur Ceroferarios, nudo capite, procedendo ad Altare, & in loco designato monet Celebrantem, & alios quando Chorum salutare debeant, si ante illum transeunt, vel genuflectere oporteat, si opus sit.

*Cerem. Episc.
lib. 2. cap. 3.
Gauantus
Comment in
Rubr. Miss.
part. 2. tit. 2.
n. 5. sub lit. a.*

7. Diebus Dominicis, cum facienda est aspersio aquæ benedictæ, præcedens Celebrantem cum Ministris eos ducet in Chorum, & loca in quibus facienda aspersio.

8. Cum Celebrans peruenerit ad Altare ante Missam, facta genuflexione, accipit ipse & ministrorum bireta & ea loco congruo deponit non tamen super Credentiam.

9. Ad Confessionem genuflectit in plano regulariter à parte Epistolæ, eaque facta ascendit cum Ministris ad suppedaneum Altaris; ibique facta genuflexione à dextris Diaconi capit nauiculam de manu Thuriferarij, eamque tradit Diacono

Diacono sine osculo. Tum accipit ab eodem Thuriferario thuribulum, illudque sustinet apertum coram Celebrante imponente thus in eum deinde sinistra recipit naviculam, quam reddit Thuriferario, & dextra tradit thuribulum Diacono, dimisso prius operculo ipsius.

10. Decentius tamen est ut Thuriferarius ipse porrigat naviculam Diacono, & sustinet thuribulum coram Celebrante, & non Cæremoniarius, est enim sui muneris ea peragere non Cæremoniarij; cuius officium est tantum dirigere, & docere, nisi fortè ministri non sint satis adhuc experiti, & tunc poterit ea præstare; aliter Thuriferarius semper ministrabit naviculam seu Diacono seu alteri, & thuribulum sustinebit.

11. Dum Celebrans incipit incensationem a mouet Missale & cussinum de Altari, nisi ad hoc Presbyter assistens qui id agat, eaque ambobus manibus ante pectus extra gradus Altaris prope cornu Epistolæ versa facie ad altare sustinet, & statim facta incensatione partis Epistolæ ibidem ea reponit, tum genuflexione facta descendit iterum in planum.

12. Incensato Altari stat post Diaconum sinistris Thuriferarij, inclinans se cum eodem Diacono ante & post incensationem Celebrantis, quod semper in huiusmodi incensatione observabit.

13. Dum dicitur Introitus stat prope angulum posteriorem altaris versus ipsum Celebrantem & inclinans se Crucidum dicitur *Gloria Patri* dictoque à Celebrante ultimo *Kyrie eleyson* inquit Choro ut sedeat si supersit satis temporis.

14. Cum cantatur ultimum *Kyrie eleyson* in Choro monet Celebrantem & Ministros, ut medium

medium Altaris procedant, & dicto ab ipso, & à Ministris hymno angelico monet nunc eodem ut sedent. At dum prædictus hymnus cantatur in Choro ipse stat etiam in cornu Epistolæ prope Credentiam, ita ut etiam à Choro videri possit, & inde capitis inclinatione tempestive monet Celebrantem sedentem & Chorum quando inclinare se, aut nudare caput debeant, neque ipse sedere debet.

15. Circa finem Hymni Angelici, videlicet dum cantatur *Cum Sancto Spiritu* reducit Celebrantem ad Altare per gradus anteriores præcedendo Ministros. Tum redit facta genuflexione ad cornu Epistolæ ubi ostendit Celebranti Orationem, & circa finem ipsius, seu ultimæ, si plures dicantur, accipit librum de Credentia, eumque tenens per latera ipsius, ea parte qua aperitur ad dextram suam conuersa, tradit ibidem Subdiacono stanti post Diaconum in cornu Epistolæ, eumque ducit à sinistris ad medium Altaris ubi genuflectit, quantum possibile est ad hæc verba in fine Orationis *Iesum Christum*, vel ad alia, in *unitate Spiritus* si terminetur per *Qui vivis* aut *Pereundem*, & inde eum statim conducit ad locum ubi cantare debet Epistolam, ubi stans à sinistris eius vertit folla libri, si opus sit; Finita autem Epistola eundem reducit ad medium Altaris, & inde genuflexione facta reducit ad Celebrantem, ut ab eo benedicatur genuflexus cum illo, deinde recipit ab eo librum quem deponit super Credentiam.

16. Dum Celebrans incipit Evangelium, tradit librum Evangeliorum Diacono, eo modo quo antea Subdiacono, quem ipse solus Diaconus portat ad Altare, & circa finem Gradualis *Alleluia*, aut Tractus aut etiã citius ascendit cum Thuriferario ad Altare, ubi imponitur thus in thuribulo. Postea

Postea descendit cum eodem Thuriferario, facta genuflexione altari & vadit ad Credentiam indeque dum Diaconus accipit librum Evangeliorum, ducit Thuriferarium & Ceroferarios ad medium Altaris in plano, vbi a sinistris Subdiaconi genuflectit super infimum gradum, & erectus præcedit omnes ad locum Evangelij.

17. Cum perueverit ad prædictum locum, stat a dextris Thuriferarij, & ministrat, dum tempus est, Diacono thuribulum, monetque ibi Diaconum quando inclinandum sit aut genuflectendum, & se signat cum eo in fronte, ore, & pectore.

18. Finito Evangelio recedit, præcedit omnes ad medium Altaris, vbi assistit Diacono, dum Celebrantem incensat, ei que thuribulum porrigit, si necesse sit.

19. Si sermo habendus, statim post incensationem Celebrantis, ducit Concionatorem ad suggestum & finito sermone, eum reducit ad Sacristiam, aut alium locum destinatum.

20. Dum Celebrans dicit *Credo* stat in cornu Epistolæ, & genuflectit cum eo, & finito monet ut sedeat si velit ut ad *Gloria in excelsis*.

21. Paulò ante versum, *Et incarnatus est*, monet Celebrantem ut genuflectat, si sit ad Altare, vel se inclinet si sedeat, in die autem Natiuitatis Domini & Annuntiationis B. Mariæ Celebrans genuflectere debet, sed ipse Cæremoniarius semper genuflectit. Atque versu *Et incarnatus est* de cantato, tradit Diacono Bursam Corporalium ambabus manibus, versa ad eum facie, ita ut pars aperta Bursæ ipsum Diaconum respiciat.

22. Circa finem Symboli reducit Celebrantem ad Altare per viam longiorem, cum facta genuflexione, redit ad Credentiam, & inchoato Offertorio

Offeritorio velum oblongum super humeros, Subdiaconi aptat, eumque à sinistris Calicem deferentem ducit ad Altare.

23. Dum Celebrans thurificat oblata assistit, vt in prima thurificatione ante Introitum.

24. Postquam Celebrans lauerit manus Cæremoniarus vadit ad sinistram Celebrantis cum genuflexione, ei que assistit & folia Missalis vertit, dum Celebrans dicit secretas Orationes & cantat Præfationem. Si tamen adsit Presbyter assistens tunc Cæremoniarus ducit Diaconum in Chorum, vbique facta inclinatione monet Diaconum quos incensare debeat, cum quibus reuerentijs, & quot ductibus.

25. Circa finem Præfationis ducit Ceroferarios in Sacristiam vel ad alium locum vbi sunt intortitia, & inde eisdem intortitia ferentes, & Thuriferarium cum thuribulo ad Altare ducit, quibus loca sua assignat.

26. Deinde accedit ad cornu Epistolæ ponens ipsemet si opus sit, thus in thuribulo, & dum eleuatur SS. Sacramentum illud ter incensat.

27. Facta eleuatione SS. Sacramenti surgit accedens ad medium Altaris genuflectit, atque Thuriferarium cum Ceroferarijs, si discessuri sint, reducit in Sacristiam, vel alium locum, indeque statim redit ad Altare cum illis.

28. Postea Subdiaconum pacem in Chorum deferentem comitatur, & conducit Subdiaconum ad quos dandum est pacis osculum inclinans se illis, tantum postquam datum fuerit pacis osculum.

29. Tum reuersus ad Altare, facta ibidem prius genuflexione accipit pacem ab eodem Subdiacono per osculum quam statim porrigit Acolythis etiam per osculum, alijs vero scilicet Laijs cum instrumento, secundum morem locorū,

R

& ideo

& idè tunc cum Celebrans dat pacem Diacono, accipit instrumentum pacis, si illud dandum est Laicis, illudque Diacono tribuit osculandum, & ipse Cæremoniarius illud secum defert manu dextrâ cum Subdiacono incedendo, & ipse Subdiaconus Laicis dabit illud osculandum quos Diaconus incensavit.

30. Post sumptionem Sanguinis ducit Acolythum cum ampullis ad Altare, & reducit eum post datam abluionem digitorum Celebranti.

31. Finitis Orationibus cum sua vltima conclusionè, ad quas stat prope Celebrantem à dextris eius, statim claudit Missale, nisi sit legendum aliud peculiare Euangelium.

32. Ad benedictionem genuflectit cum alijs in cornu Epistolæ se signans.

33. In fine Missæ dat biterum Celebrantis Diacono, tum etiam eidem Diacono & Subdiacono sua, factisque debitis reuerentijs altari, reducit Celebrantem & ministros in Sacristiam; At cum in Sacristiam peruenerunt facta reuerentia imagini inclinatur se Celebranti, & cum adiuuat deponentem paramenta sua.

ANNOTATIONES.

§. 1. Imprimis Cæremoniarius curare debet non tantum praxim habeat omnium Cæremoniarum, sed etiam cum opus fuerit de ijs quæ sunt rationem reddere possit. Ideoque non ei sufficit Rubricam Missalis, & Breuiarij, Rituale Romanum, Pontificale Cæremoniale Episcoporum optime scire; sed insuper attentè legisse debet Thesaurum Sacrorum Rituum Bartholomæi Gauanti aliosque de hac materia tractantes.

§. 2. Qui huic officio præficitur apud se perpendat omnia & singula Ecclesiastica munera ad seipsum pertinere. Quapropter omnibus istis diligenter providere debet, & non ipsa die, vel cum tempus viget actionem, sed mature, aut pridie, aut citius si opus sit

*Cæremon. Epif.
lib. 1. c. 5.*

Item cuncta à se peragenda in aliquo loco priuato sapius experiatur & exerceat etiam simulatis gestibus, quæ qualiteruè ipse facturus & docturus est, vt eius eruditio singulis profit.

§. 3. Diligenter aduertat vt omnes cum reuerentia debita officijs diuinis intersint, nulla sint colloquia, discursiones tumultus, omniaque profana profus tollantur, & si opus sit adhibeat sibi ministros, qui his inuigilent, mendicantes ex Ecclesia pellant, & præcipuè canes & alia huiusmodi diuina officia perturbantia.

Caremon. Epif.
loco citato.

§. 4. Caueat quoque ne in Choro diuinis officijs, quis incomposite, & minus modeste assistat ne inde scandala oriantur. Item ne quis gestum aliquem ab alijs differentem demonstrat, v. g. vt cum alij stant alius sedeat. Sed det operam vt omnes vniformiter quantum rei ratio postulat, se gerant.

Caremon. Epif.
lib. 1. cap. 5.

§. 5. Sit patiens, mansuetus, ac humilis, nec illi graue sit inuare ministros, si opus sit, & cum aliquem monere oportet, id faciat modeste, submissâ voce, ac solonutu, etiam leuissimo, si fieri possit.

§. 6. Ordines sessionum in Choro, vel extra distinguat, singulisque locum & ordinem assignet secundum laudabilem locorum consuetudinem. Præcipue autem curam gerat Celebrantis & ministrorum eius vt eis præsto sit, si quid petant vel de aliqua re sint admonendi.

§. 7. In motu suo, & omnibus suis actibus ita modeste se gerat, vt non præcipitanter agat, non discurrat velociter, nisi necessitas summa vrgeat, nec caput voluat, aut manus agitet indecenter, nec in suis actibus affectationis vitio notetur.

§. 8. Curet etiam vt cum aliquis, quem comitatur, inclinare se, aut genuflectere debet, ipse quoque, quasi præcedendo se inclinet, aut genuflectat. Similiter cum omnes qui sunt in Choro aut alibi inclinare se aut genuflectere debent, prius aliquantulum recedens è loco suo innuat illis quid agendum sit. V. g. quando dicendum *Gloria Patri*, aut aliud simile, & ad Altare quando ministri genuflectere debent aut se inclinare, ipse prius eadem faciat aut innuat faciendam.

§. 9. Regulariter incedit aut stat à sinistris illius quem comitatur, nisi aliquid obstet, v. g. via angustia, aut populi concursus, tunc enim præcedit, nunquam verò sequitur, cum autem ducit Prælatos aut

alios ad aliquos actus id modestè faciat, & reuerentè non cosurgens, aut impellens, aut quasi vehens.

§. 10. Si Celebranda sint aliqua diuina officia solemniter, vt quando celebranda Oratio quadraginta horarum, & exponendum SS Sacramentum, aut processiones publicæ habendæ, aut alia huiusmodi quæ raro obtingunt, re prius communicatâ cum superiore prouideat omnia, curetque ea seruari, iuxta formam traditam, & non tantum ministris sed etiam superiorum ipsum, aut alium Celebrantem instruat; si opus sit, etiam eis schedulas in scriptis præbeat, & sæpius per repetitos simulatos gestus in aliquo privato loco doceat.

§. 11. Nouos Presbyteros, & alios recentè ordinitos accuratè instruat ideoque à Superioribus non permittendum, ne quis manera sua exerceat, nisi prius à Cæremoniario in Sacris Missæ ritibus, & cæremoniis perfectè fuerit edoctus.

§. 12. Non conducit Diaconum dum defert librum Euangeliorum, & Bursam Corporalium ad Altare, neque Subdiaconum dum reportat Calicem ad Credentiam, quia comes tantum datur Ministris ad aliquid cantandum, aut quando exeunt ex presbyterio.

§. 13. In Processionibus ad ipsum spectat, omnes ritè & ordine dirigere, omnemque dare operam, vt seruato ordine nullo modo interrumpatur vel perturbetur Processio, ac propterea studeat vt pari passu, graui incessu, debitaque distantia omnes ac singuli progrediantur, celeri quadam, sed graui iteratione, si opus sit, discurrendo vt omnia præcipue eodem ritu cantentur, atque dicantur, prouideat.

§. 14. Sacerdotes si aliquid ex annotatis Rubricis prætermiserint, seu ex incuria immutauerint, vt quandoque accidit, ab eodem modestè tamen ac benigne moneantur, & omnino omnium actus in Ecclesiasticis functionibus diligentissime obseruet, si qui à tradita forma recesserint, ab eo moneantur.

§. 15. Si quis fortè ab eo præscripta exequi neglexerit, is placidè ac benigne ab eodem moneatur, cum verò res postulauerit Superiori deferatur. Vt quod eius auctoritate commodè interdum introduci aut corrigi non potest, superiorum auctoritate introducatur ac corrigatur.

§. 16. Eos, qui sacris ordinibus inicianur, vel primitias suas celebraturi sunt, diligenter instruat, mu-

neris namque & officij sui erit, ut singuli Ecclesie Mini-
 stri ab eo Caremoniarum vsu ac disciplinam rite
 percipiant in omnibus peragendis, ac propterea be-
 nigne singulos in Ecclesiastica disciplina instruens
 omnibus suam prestabit operam: neque cuiquam pri-
 mitias suas celebrare liceat nisi Decano, Pastori, aut
 Superiori, cui subest testimonio Caremoniarum debite
 probauerit, se in Sacris Missae ritibus esse eruditum at-
 que versatum, & Caremonias omnes ad vnguem in-
 telligere.

§. 17. Errata, in ipso actu (si qua contingunt) vel
 modestè, ac leniter corrigat, vel silentio, maximè si
 fuerint leuia, transeat, ne fortè magis præco erroris
 quàm corrector appareat.

TITVLVS XXVI.

De Sacristia Prefecto qui in Collegiatis alijsque
 Ecclesijs Thesaurarius dicitur
 solet.

1. Sacristiae munus, inter alia Ecclesiastica mi-
 nisteria nequaquam minimum est, ac prop-
 terea in eo eligendo loci superior attentè confi-
 deret, ut ijs; qui eligitur, sit in sacerdotali ordi-
 ne constitutus, quique rerum sacrarum & Eccle-
 siasticarum vsu, & scientiam habeat, & recog-
 noscat, qua cura, & studio Ecclesiastica suppel-
 lex custodienda sit, quoue ordine atque tempore
 ea vtendum sit, adhibito Clericorum & inser-
 uientium ministerio.

2. Præcipuum eius munus erit, ut Sacrosan-
 cta Eucharistia in Tabernaculo clauibus fidei
 obseruato decenter cum luminibus accensis con-
 seruetur, & singulis saltem quindenariis, renoue-
 tur: ad infirmos debita cum reuerentia & hono-
 re deferatur, & ea quæ ad cultum eius spectant,
 ditidè & honestè conseruentur. Curet etiam vt
 Carem. Episo. lib. 1. cap. 6.
 Carem. Episo. lib. 1. cap. 6.

R ;

sacrum

at, & reuerente
 nisi vehens,
 liuina officia so-
 tio quadraginta
 ntum, aut pro-
 huiusmodi que
 ta cum superio-
 uari, iuxta for-
 os sed etiam su-
 em instruat; si
 is prabeat, &
 aliquo priua-
 ecenter ordina-
 oribus non pet-
 eat, nisi prius a
 & caremonij
 a defert librum
 a ad Altare, ne-
 em ad Creden-
 mitris ad ali-
 presbyterio.
 spectat, omnes
 e operam, vt
 tur vel pertur-
 vt pari passu,
 nes ac singuli
 iteratione, si
 e eodem ritu
 tatis Rubricis
 erint, vt quan-
 n ac benigne
 Ecclesiasticis
 qui à tradita
 qui neglexe-
 neatur, cum
 r. Vt quod
 troduci aut
 te introdu-
 tur, vel pri-
 struat, mu-
 ner.